

عنوان مقاله:

الگوی ساختاری رابطه ی مهارتمندی هیجانی، صمیمیت، رضایت و سازگاری زناشویی

محل انتشار:

دوفصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، دوره 5، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

غلامرضا رجیبی - دانشیار روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

لیدا حیات بخش - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران اهواز

منوچهر تقی پور - مربی و کارشناس ارشد مشاوره، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

هدف: این مطالعه با هدف ارزیابی اثرات مستقیم و غیر مستقیم مهارتمندی هیجانی بر سازگاری و رضایت زناشویی با نقش واسطه ای صمیمیت انجام شد. روش: طرح پژوهش از نوع همبستگی با استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری بود. در این پژوهش ۲۰۰ مرد متاهل با روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای انتخاب شدند و به مقیاس های مهارتمندی هیجانی تورنتو-۲۰، صمیمیت واکر و تامپسون، سازگاری زناشویی لاک- والاس و فرم کوتاه رضایت زناشویی، پاسخ دادند. یافته ها: نتایج نشان داد که مدل ساختاری ارزیابی شده از شاخص های برزندگی خوبی برای داده ها برخوردار بود ($P > 0.001$) و مهارتمندی هیجانی، به صورت مستقیم و غیر مستقیم، با نقش واسطه ای صمیمیت، بر رضایت و سازگاری زناشویی تاثیر دارد. نتیجه گیری: بر اساس یافته های این مطالعه می توان نتیجه گرفت که مهارتمندی هیجانی نقش عمده ای در وضعیت رضایت و سازگاری زناشویی از طریق تاثیر بر سطح صمیمیت در روابط زناشویی دارد.

کلمات کلیدی:

مهارتمندی هیجانی، صمیمیت، سازگاری زناشویی، رضایت زناشویی، مدل معادله ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302227>

